

VALTION PERINTÖASIAT

Perillisittä kuolleiden jäämistöt

Henkilön kuoltua hänen perillisensä selvitetään tekemällä sukuselvitys. Sukuselvityksen voi hankkia itse tai antaa sukuselvityspalvelua tarjoavan tahon tehtäväksi.

KETKÄ OVAT PERILLISIÄ?

1. Rintaperilliset
2. Puoliso
3. Vanhemmat
4. Sisarukset ja näiden lapset
5. Isovanhemmat
6. Tädit, sedät ja enot
7. Toissijaiset perilliset
(aiemmin kuolleen puolison isä, äiti, veli ja sisar sekä veljen tai sisaren lapset)

Jos sukuselvityksessä ei löydy perillisiä, perintö menee perintökaaren 5 luvun mukaan valtiolle. Valtion oikeutta perillisittä kuolleiden henkilöiden kuolinpesiin valvoo Valtiokonttori. Valtiokonttorilla ei ole oikeutta hoitaa muita kuin ilman perillisiä kuolleiden henkilöiden kuolinpesiä.

Perillisittä kuollut henkilö on kuitenkin voinut määrätä omaisuudestaan testamentilla. Perillisittä kuolleen henkilön tekemä testamentti on annettava tiedoksi Valtiokonttorille.

JOS PERITTÄVÄLLÄ EI OLE TESTAMENTTIA

Jos perillisittä kuolleen henkilön pesästä ei löydy testamenttia, kuolintapauksesta tulee ilmoittaa Valtiokonttorille kirjallisesti heti, kun sukuselvityksestä on käynyt selville, ettei perillisiä ole.

Ilmoituksen saatuaan Valtiokonttori valitsee kuolinpesälle pesänhoitajan. Valtiokonttori on kilpailuttanut valtiolle tulleiden kuolinpesien hoidon. Kilpailutuksen piiriin kuuluvilla alueilla pesänhoitajina käytetään pääsääntöisesti valittuja asianajajia tai oikeusaputoimistoja. Muilla alueilla Valtiokonttori antaa pesänhoitovaltakirjan sopivaksi katsomalleen henkilölle, ensisijaisesti asianajajalle.

Kaikki valtiolle perintönä tuleva omaisuus ei jää valtion omistukseen. Kunnilla ja perinnönjättäjän läheisillä on mahdollisuus hakea valtiolle perintönä tullutta omaisuutta itselleen. Valtiokonttori tekee päätöksen perintöomaisuuden luovuttamisesta tai valtiolla pysyttämisestä aikaisintaan vuoden kuluttua perinnönjättäjän kuolemasta. Yli 750 000 euron arvoisissa kuolinpesissä päätöksen tekee valtioneuvosto.

OMAISUUTTA VALTIOLLE

Omaisuutta pysytetään valtion omistuksessa, jos siihen on erityistä syytä. Tällaista omaisuutta ovat muun muassa kiinteistöt, jotka soveltuvat suoraan luonnonsuojelualueiksi tai vaihtomaiksi luonnonsuojelualueita perustettaessa. Harvinaisissa tapauksissa myös julkisiin taidekokoelmiin tai museoihin soveltuvaa arvokasta irtaimistoa pidetään valtiolla. Jos kuolinpesässä on huomattava määrä rahavaroja, osa niistä pysytetään valtiolla.

OMAISUUTTA LÄHEISILLE

Omaisuutta voidaan luovuttaa perinnönjättäjän läheiselle, kuten avopuolisolle tai henkilölle, joka on pitkän aikaa auttanut perittävää. Hakijan tulee vapaamuotoisessa kirjallisessa hakemuksessa osoittaa, että hän oli perinnönjättäjän läheinen. Hakemukseen on liitettävä kahden henkilön todistus siitä, että hakemuksessa esitetyt tiedot pitävät paikkansa. Todistajien osoitteet ja puhelinnumerot tulee liittää todistukseen mahdollista yhteydenottoa varten.

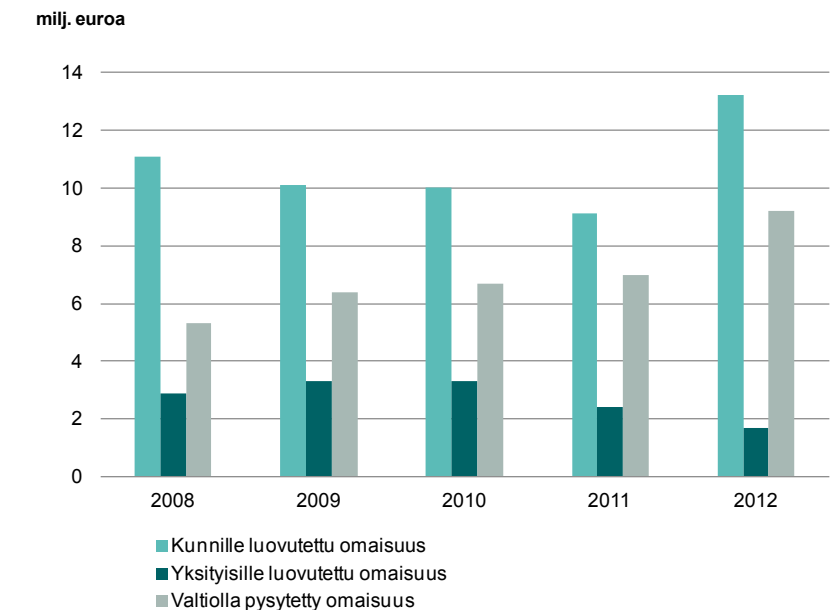
Jos omaisuuden pysyttämiseen valtiolla on erityistä syytä, omaisuus voidaan luovuttaa yksityiselle hakijalle vain, jos tämä voi läheisyyden lisäksi osoittaa, että luovutus vastaa perittävän viimeistä tahtoa.

OMAISUUTTA KUNNILLE

Jos omaisuutta ei pysytetä valtiolla eikä sitä luovuteta perinnönjättäjän läheiselle, omaisuus luovutetaan perinnönjättäjän kotikunnalle. Kuolinpesään kuuluva kiinteä omaisuus luovutetaan kiinteistön sijaintikunnalle. Omaisuuden luovuttamisen ehtona on, että kunta esittää hakemuksessaan sosiaalisen tai kulttuuriin liittyvän käyttötarkoituksen omaisuudelle.

PERINTÖJEN JAKAUTUMINEN

Kaikki valtiolle perintönä tullut omaisuus ei jää valtiolle, vaan omaisuutta luovutetaan myös kunnille ja perinnönjättäjän läheisille. Päätöstilasto kuvaa omaisuuden jakautumista kuntien, yksityishenkilöiden ja valtion kesken vuosina 2008–2012.

JOS PERITTÄVÄLLÄ ON TESTAMENTTI

Testamentti annetaan aina tiedoksi perillisille. Jos perillisiä ei ole, testamentti on annettava tiedoksi Valtiokonttorille. Tiedoksiäntö tapahtuu perunkirjoituksen jälkeen. Valmis perukirja on edellytys sille, että Valtiokonttori voi hyväksyä testamentin.

ANNETTAESSA TESTAMENTTIA TIEDOKSI VALTIOKONTTORIIN TOIMITETAAN:

- alkuperäinen testamentti tai julkisen notaarin oikeaksi todistama jäljennös
- testamentin kopio
- perukirjakopio
- kopio perittävän viimeisestä virkatodistuksesta
- kopio testamentin saajan viimeisestä virkatodistuksesta tai kopio rekisteriotteesta, jos saajana on yhdistys tai säätiö.

Valtiokonttori hyväksyy testamentin, mikäli siinä ei ole muotovirheitä, eikä muuta estettä hyväksymiselle ole. Valtiokonttori voi hyväksyä myös muotovirheellisen testamentin. Tällöin hyväksymisen edellytyksenä on, että hakemuksessa osoitetaan testamentin vastaavan tekijänsä todellista tarkoitusta.

Valtiokonttorin hyväksytyttyä testamentin se on heti täytäntöön pantavissa eli testamentinsaaja saa omaisuuden haltuunsa.

Testamenttia koskevat tiukat muotovaatimukset. Testamenttia laadittaessa on suositeltavaa käyttää lainopillista asiantuntija-apua.

YLI PUOLELLA TESTAMENTTI

Valtiokonttori saa vuosittain tiedon runsaasta 500 perillisittä kuolleesta henkilöstä, mikä on noin yksi prosentti kuolleiden määrästä. Ilman perillisiä kuolleista lähes 70 prosenttia on tehnyt testamentin.

Valtiokonttori
Statskontoret
State Treasury

› Perintöasiat
PL 14
00054 VALTIOKONTTORI
Puh. 0295 50 2000, faksi 0295 50 3333
www.valtiokonttori.fi/perintoasiat
perintoasiat@valtiokonttori.fi

Valtion perintöasiat
Perillisittä kuolleiden jäämistöt

Valtiokonttori
Statskontoret
State Treasury